

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 28 Cor.
Pe un jum. . . 14 "
Pe o lună . . . 2-40 "
Nrul de Duminică:
Pe un an . . . 5 Cor.
Pentru România și
America . . . 10 Cor.
Nrul de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
an 40 franci.

TRIBUNA

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:
Deák Ferencz-utca 211.
INSERȚIUNILE
se primesc la adminis-
trație.
Mulțumite publice și Loc de-
scisă costă fiecare sîr 20 fl.
Manuscrisurile nu sînt lu-
ate în considerație.
Telefon pentru oraș și
sonnit 502.

Presă maghiară.

Cetim și recetim de ani întregi și cu-
vinte nu avem să ne mirăm îndeajuns.
Vai, presa maghiară rămînc acccaș. Viața
trece și lumea se schimbă, numai în labo-
ratoarele gazetelor ungurești se operează cu
aceleași arme medievale, cu aceleași mijloace
brutale de a combate pe adversari și cu
aceeaș primitivitate a violenței fără frâu.

Țanțoși, provocători, orbiți de patimi și
de răutate, gazetarii unguri ș-au făcut o mi-
siune specială a trata problema naționalită-
ților din Ungaria cu cea mai cumplită lipsă
de iubire a adevărului. Realitatea o falsifică
cu consecvență și îndrăzneală; istoria ne-o
calomniază; însușirile și drepturile ni le tă-
găduesc cu ultima consecvență. Iar tonul în
care ni se vorbește este atât de cinic și de
fără măsură, încât atinge nivelul exaltării.

Și când te gîndești, această presă ma-
ghiară ar avea o sfîntă misiune. Datoria ei
ar fi, ca, păstrîndu-și toată gelozia pentru
neamul pe care și-l servește cu drept cu-
vînt, să contribuie la mulcomirea spiritelor
din țară, la nivelarea atîtor deosebiri și pră-
pastii. O presă, care își iubește țara și nea-
mul, va căuta pururea să serviască ideia de
pace și de consolidare internă și nu va a-
runca în populația nemaghiară sîmînta urii
și spiritul de vrajbă. O presă, care pretinde
să atca la nivelul culturai moderne, ar tre-
bui să-și potolească pasiunea chi-uitoarc,
să-și subțieze deprinderile și carac erul săl-
batec al pornirilor și răvnelor fără temeii.
Nu în contra noastră, ci cu noi împreună,

cu presa naționalităților, ar trebui să des-
volte activitate gazetele ungurești și să ne
sprijincască în bunele noastre tendințe, de
a îndupleca în sfîrșit pe factorii atotputer-
nici, să dea odată liniștea meritată acestei
țări.

Dar ele urlă înainte fără stavilă, agită gu-
vernul și opinia publică împotriva noastră.
Și procuror nu se găsește să aplice măcar
odată legea care pedepsește atîtarea la ură
între neamuri.

Da, e sigur, că dacă prăpastia între noi
și Maghiari este atît de mare, presa ma-
ghiară poartă vina cardinală.

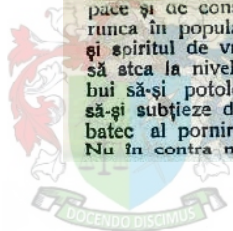
Iată și ultima producție a acestei institu-
țiuni destructive. Ceeace scrie «Pesti Hir-
lap», despre chestiunea românească este una din
cele mai brutale elucubrațiuni ce se poate
scrie. Oamenii aceștia scriu cu barda, sau
cu focuș-ul și nu cu condeiul și cu mintea
minților luminate. În izbucnirile lor este ceva
din instinctul omului incult, fără orientări
scrise și fără conștiința întregă. Mai în-
tîi deschide vorba batjocorindu-ne numele
de «Valah», ca în vremea iob-jiel, pe care
noi o știam demult înmormîntată. Pe urmă
pronunță verdicium de exterminare a Româ-
nilor din Ungaria; renoiește legenda nebună
de odinioară cu Dacoromânia; și precon-
sează o persecuție consecventă, culturală și
economică, a Românilor și o desnaționaliz-
zare a lor pe calea restrîngerei drepturilor
politice, pe cum și cu ajutorul coloniză-
rilor.

Culmea este însă sfîrșitul articolului. O-
fensînd mai întîi Regatul român, despre
care zice că mai nainte ar fi fost un «voi-
vodat de țigani», atacă îndeosebi tendințele
pretinse ale României de a-și permite să dea
ocrotire aspirațiunilor Românilor din Un-
garia și a interveni chiar pentru asta.

«*Ve-înii noștri dușmani, — încheie »Pesti
Hirlap» — ne u-ăță pe proprii noștri lo-
cultori valahi și îi mituește ca să aprindă
deasupra Ugușilor coperișul casei. Iar noi
vedem că urde coperișul cu vîlvărate și în
loc să ne apucăm să-l stîngem și să
ucidem pe cci ce au dat foc, recurgem
prin intervenții pe lînga cei din România
ca să ne ajute ei de-acolo la potolirea fo-
cului. Puțină înțelepciune conduce Un-
garia!..»*

Acesta este zilnicul ton al gazetelor ma-
ghiare împotriva noastră: insulte și ame-
nînțări și agitație fără margini a societății
ungurești în potruva celei românești. »Pesti
Hirlap», ca cea mai desechilibrată, o face
încalte cu vîrf și îndeamnă pe cetitorii săi
indirect să ne ucidă direct, ca pe niște fă-
ciunari.

Așa dar, tot noi, Români, incendiari și
tulburători, noi, cari pentru o virgulă ne-
pusă la locul ei în scrisul nostru, sîntem
tăriți în beciurile Seghedinului! Așa dar tot
gazetele noastre agită, iar cele ungurești
pot, în voie bună, să îndemne la revoltă
împotriva noastră! Haide, fie și așa deo-
camdată. Se vor stabili ele responsabilitățile
vre-odată!

ROMÂNIA

Independența
prin Cultură